

Rigó Béla

Tölgy Anyó születésnapja

Ezt a mesét szél súgta a leveleknek.
 Ágról ágra zümmögött és tovalebbsent.
 Kerekerdő apraja-nagyja
 A híreket falevélen kapja,
 Így tudtuk meg: holnap lesz majd
 Tölgy Anyónak születésnapja.

Ámul a hegy, zszibong a völgy:
 Már ötszáz éves ez a Tölgy!
 Száll a hír réttől fenyvesig,
 Makk Marci máris lelkesít:
 – Gyere velünk! Ünnepelünk,
 Ha zeng az ég, ha hó esik...
 Mert Tölgy Anyónak jólesik.

Úgy kezdik el a nagy napot,
 Hogy Harkály Terus bekopog:
 – Kipp-kopp! Mi ez? Gyanús a kéreg! –
 Rögtön elönti Terust a méreg.
 Indul előre, csattog a csőre:
 – Kifelé, te rusnya féreg!

Túloldalt rákezdte Ildikó,
 A víg rigó, hogy élni jó.
 – Nicsak! Hernyóval van tele
 Tölgy Anyó sok szép levele.
 Számoljuk meg: Egy, kettő, három...
 Hamm, és aztán le vele!
 Tölgy Anyó, édes, légy egészséges,
 Légy ezeréves!
 Az ötszáz még csak a fele.

Mókás Mókus Tölgy Anyóért odavan,
 Mégis búsul odabenn az odúban:
 – Táncolnék én kinn az ágon,
 De hát nincs egy szál virágom!
 Sebaj, megoldjuk! – kiszalad.
 Megjön. Mancsában iszalag.
 Lila virágok indáznak ágtól ágig:
 – Tölgy Anyó! Éljen még sokáig!

Odújába bújt Bölcs Bagoly.
 Tollbundáját rágja a moly.
 De, mint máskor, most is varázsol:
 Száz tarka lepke száll lebegve,
 S letelepedne minden ágra.
 – Tölgy Anyó, nem leszel árva!

A tisztás népe felkacagott,
 jöttek a csíkos vadmalacok:
 – Mert az aszály túl sokat ártott,
 Túrunk neked egy vizesárkot! –
 Vaddisznóék kedvelik a mókát,
 Besegítenek pockok, rókák.

Tölgy Anyónak kint a réten
 Örömtáncot járnak éppen
 Tapsifüles nyulak, őzek.
 Még bocskok is kergetőznek.
 Menjünk velük, ott a helyünk,
 Nem akárkit ünnepelünk.

A nagy napnak vége volt.
 Így került az égre hold.
 Most a mesék állták körbe
 Tölgy Anyót, sok fürge törpe,
 Manó, tündér és kobold.
 Trombitált mind vagy dobolt.

Mind boldogan azt dalolta:
 – Égig érő lesz maholnap
 Tölgy Anyó, a drága hölgy! –
 Zengi a hegy és a völgy.
 Itt mindenki nevet és
 Kiabál: – Meglepetés! –
 És minden jó, ha a vége jó:
 – Élj sokáig, Tölgy Anyó!

Az ünnepelt vígan ébredt,
 Hiszen túlélte ötszáz évet,
 Szeretik az erdő-népek,
 Ő is volt makk... ez az élet,
 Mondjuk neki még, így a jó:
 – Élj sokáig, Tölgy Anyó!